

en god ide. Men jeg tror nu ikke, at ligeberettigelsen har gjort et større indtryk på hr. Bjarne Laustsen, når man alligevel tror, at det først er noget, vi indfører nu. Hr. Bjarne Laustsen har haft længere tid til at glæde sig over det, for det var sådan set noget, der skete sidste gang. Jeg siger det kun, fordi det jo er rart nok, at man har kunnet glæde sig over det længe.

Til det næste om antallet af svin kan jeg svare: Næh. Jeg må også sige til hr. Bjarne Laustsen, at det jo er ret afgørende, at fordi vi tillader gårde med over 750 dyreenheder, er det jo ikke ensbetydende med, at man kan få lov at udvide, så jeg forstår slet ikke sammenhængen. Fordi vi laver landbrugsloven om, ophæver vi jo ikke al miljølovgivning og siger, at man så nu kan have alle de grise, alle de svin, man vil, i Danmark.

Men jeg vil bare have lov at sige i debatten, at det, der er det helt afgørende, er, at man er nødt til at gøre sig klart, at når man diskuterer, om man gerne vil beholde slagterier i Danmark og beskæftige slagteriarbejdere, så er der altså en god sammenhæng mellem antallet af dyr, der skal slagtes, og antallet af slagteriarbejdere, vi har behov for.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er glad for, at ministeren siger, at der skal være ligeberettigelse osv. Jeg tror nu ikke, det er fødevarereloven eller landbrugsloven her, der regulerer det; det er mere ægteskabslovgivningen, hvorefter man ikke har ret til flerkeroneri, for så kunne man jo gifte sig til rigtig mange svin.

Nå, men jeg forstår, at ministeren nu ikke vil sige noget som helst om, hvordan han tror svinetrykket vil udvikle sig omkring det her. Mon det kommer frem inden tredjebehandlingen af det her lovforslag? Der er ting, der skal ordnes med miljømyndighederne, og hvordan skal handleplanerne se ud? Får vi et svar inden tredjebehandlingen på, hvad regeringen tror at det her forslag vil føre med sig?

Så vil jeg godt sige, at det var en pudsigt sammenblanding, ministeren havde i sine afsluttede bemærkninger om, at det her skulle have noget med landlejere at gøre. Vi har jo set ministeren sige direkte på fjernsynet, at det da er en sag, vi skal have kigget på. Dansk Folkeparti sagde betingelsesløst: Det her forslag skal vi have ordnet, men uden at det var et spørgsmål om, at man skulle øge antallet af dyreenheder. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Nu er det jo sådan, og det tror jeg også at hr. Bjarne Laustsen ved, at når en minister fremsætter et lovforslag, så plejer man at tage alle ideerne med og bliver ikke ved med at fremsætte nye lovforslag – jeg tror, hr. Bjarne Laustsen har diskuteret det mange gange i Folketinget – og ja, man kan måske endda finde eksempler på, at man har kritiseret en minister for ikke at gøre tingene færdige i stedet for bare at blive ved med at komme med ekstra lovforslag.

Må jeg så ikke om det med, hvor mange grise vi taler om, igen sige: Det at landbrugsloven ikke mere stiller krav om ejerjord ved over 250 dyreenheder, men ved 120 dyreenheder – eller rettere sagt, det gør den, men vi sætter ejendomskravet til 30 pct. og ikke 100 pct. – jamen det har da ikke noget at gøre med, hvor mange grise man så må have. Vi må endelig sende det signal nu ud til hele Danmark, så ingen tror på det, hr. Bjarne Laustsen er ved at fortælle, nemlig at man nu roligt kan starte med at købe ind, for nu kører vi bare.

Det er jo et helt andet sæt regler, som har med miljømyndighederne at gøre, det er miljøregler, og det er dem, der afgør, om man kan eller ej. Der er f.eks. det kumulative princip, som er et lidt teknisk udtryk, men som betyder, at det ikke er nok, at man har lov til at udvide – altså man har en bedrift, der kunne tåle f.eks. at få flere svin ind – næh, man skal også sikre sig, at det samlede tryk i området ikke er større, end det må være af miljøhensyn, og så kan det være lige gyldigt, om man har luft til det eller ej.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det kan måske virke mærkeligt, at jeg lige vil stille et spørgsmål til ministeren, da vi jo har indgået en aftale. Men med den her debat, der har været i dag, har jeg på et tidspunkt følt det, som om jeg blev sat ind i en boks og der var nogen, der blev ved med at råbe til mig: Du skal ikke tro på ministeren, du skal ikke tro på ministeren. Og hvis man sidder i sådan en boks og det bliver gjort tilstrækkelig mange gange, så kan der ske det med mennesker, at de så småt begynder at spørge: Gud ved, om virkeligheden er sådan?

Derfor bliver jeg nødt til at stille følgende spørgsmål til ministeren: Det er nu blevet påstået i dag, at det her ikke medfører nogen skærpede krav til miljøet, der kommer ikke rigtig no-